

conferimento, *m.* udjeljivanje, podjeljenje; davanje crkvenog dobra, svećilišne titule; — *di privilegio*, udjeljivanje povlastice.

conferire (*confe:isco, -sci*), *v. a.* udijeliti, podjeljivati; prijati komu što; dati, darovati; ustupiti, odobriti; sastajati se, dogоворити се, вијеати о чему; — *cariche*, podjeliti službu; — *un premio*, podjeliti nagradu, nagraditi; — *i sacramenti*, podjeliti sakramente; — *una legittima*, uračunati u dužni dio.

conferitore, *m.* (*-trice, f.*) podjelitelj, darovatelj.

conferma, *f.* potvrda, potvrđenje; (eccl.) sveta potvrda, krizmanje; odobrenje; potkrepa, potkrepljivanje; — *del passaggio in cosa giudicata*, potvrda pravne moći; *a — di*, u potkrijepu, u potvrdi.

conferm-are (*confermo*), *v. a.* potvrditi, potvrđivati; tvrditi, zasvjedočiti, potkrijepiti, potkrepljivati; odobriti, odobravati; (eccl.) krizmati, bermati; (con giuramento) potvrditi, okrijepiti prisegom; — *con richiamo al giuramento*, potvrditi s pozivom na zakletvu; — *il ricevimento*, potvrditi primatak; — *l'esattezza*, potvrditi točnost; (prov.) *chi tace conferma*, tko ne odgovori ni riječi potvrđuje. || *=arsi*, *v. r.* utvrditi se; obistiniti se, obistinjivati se.

conformativo, *ag.* koji potvrđuje, potvrdiv.

conformatore, *m.* (*-trice, f.*) tvrditelj, potvrđitelj.

confermazione, *f.* potvrda, potvrđenje; (eccl.) sveta potvrda, krizmanje.

confess-are (*confesso*), *v. a.* (spon-taneamente) ispovijediti, ispovijedati; (ciò che si voleva nascondere) priznati, priznavati, zasvjedočiti, tvrditi, potvrditi, natjerati na priznanje; — *giudizialmente*, priznati pred sudom: — *il debito*, priznati dug; — *stragiudizialmente*, priznati van suda. || *=arsi*, *v. r.* ispovijediti se, ispovijedati se, (fam.) ići na ispovijed; odati se, odati se.

confessionale, *m.* ispovjetaonica. || *ag.* vjerski, ispovjedni, konfessionalni.

confessione, *f.* (teol.) ispovijed,

ispovjedanje; (di ciò che si negava o nascondeva) priznanje; odobrenje, pristanak; *sotto sigillo di* —, pod tajnu ispovijedi; *a tua —*, po tvom priznanju, kako si sam priznao; *le —*, knjiga u kojoj netko pripovijeda tajne svoga života; — *giudiziale*, sudbeno ispovjedanje, priznanje pred sudom; — *di fede, religiosa*, vjera, vjeroispovijest, religija; — *qualificata*, kvalifikovana ispovijed; *prova per* —, dokaz ispovijedanjem.

confessò, *p. p. e ag.* (sinc. di confessò) essere — *di qc.*, priznati sto, ispovijedati; *reto —*, priznati krivac; — *di debito*, priznatica duga.

confessòre, *m.* ispovjednik; ispovjednik kršćanske vjere.

confettare (*confetto*), *v. a.* posladoriti, zašećeriti, šećeriti; skuhati voće za slatko, kompot.

confettiéra, *f.* kutija za bonbone.

confettiere, *m.* V. confetturière.

confetto, *m.* bonbon, slatkis; kolač (u dječjem jeziku); (coll.) slasticce, slastičarije, poslastice, konfeti.

confettura, *f.* slatko; šećereno voće.

confettureria, *f.* slastičarna; šećerdžinica; kolačarnica.

confetturière, *m.* slastičar, poslastičar; kolačar; šećerdžija.

confezionare (*confezione*), *v. a.* praviti, izraditi, načiniti. || *m.* pravljenje, gradenje; pravljene gotovog odijela; gotovo odijelo.

confezione, *f.* priredivanje, pravljanje, gradenje; pravljene gotovog odijela; gotovo odijelo.

conficcamento, *m.* zabijanje, pribijanje, prikivanje.

conficcare (*conficco, -chi*), *v. a.* zabititi, zabijati, zatući; pribititi, pribijati; zakovati, zakaviti; prikovati; (mil.) — *le artiglierie*, namjestiti, zakovati artiljerije.

confid-are (*confido*), *v. a.* povjeriti, povjeravati. || *v. n.* računati na, imati povjerenja u; osloniti se, oslanjati se na. || *=arsi*, *v. r.* uzdati se, pouzdati se, pouzdanavati se; — *con qd.* povjeriti tajne nekome; *si confidò con me*, meni se je povjerio; *confidare in Dio*, uzdati se u Boga.

confidènte, *ag.* povjerljiv, pouzdan; *persona poco* —, malopolo-